

[Carl P. Jensen.]

Jeg vil naturligvis godt være med til at drøfte et hvilket som helst problem i udvalget, men må jeg lige bede hr. Lembourn: læs nu dette hæfte, Fra bygd til by, lidt grundigt igennem; det er omdelt her i folketinget, det siger et og andet om hensigtsmæssigheden, når det drejer sig om lokalisering.

Og så vil jeg gerne advare imod, at vi i et kommende udvalg får et nyt Grønlandsråd. Det kan være kompliceret nok endda.

Knud Hertling: Jeg vil gerne begynde med at komplimentere ministeren for Grønland og hans embedsmænd for lovforslaget, der uden overdivelse kan betegnes som mønstergyldigt, både hvad indhold og form angår.

Lovforslaget som helhed betragtet hører til de lovforslag, man er glad for at kunne være med til at gennemføre. Jeg tror da også, at erhvervslivet i Grønland vil hilse loven med megen glæde. Det er en nydannelse inden for erhvervslovgivningen i Grønland, at der ikke længere kræves hjemsted i Grønland for virksomheder, der kan ydes støtte til, og det er en nydannelse, der er meget velkommen. De betænkeligheder, der kan være knyttet hertil, vil kunne formindskes væsentligt gennem den fleksible administrationsform, som ministeren omtaler i den skriftlige fremsættelse, således at man alligevel først og fremmest kan tilgodese den grønlandske befolknings deltagelse i erhvervsudviklingen.

En anden nydannelse er forslaget om, at den støtte, der kan opnås ifølge loven, og vilkårene herfor kan differentieres. Det er muligt, at en nydannelse vil kunne mødes med en vis modstand fra handels- og håndværksfagernes side. For disses vedkommende vil hovedreglen jo være, at lånene forrentes i lighed med de lån, der optages i det private lånemarked, og en sådan ændring vil naturligvis føles belastende for disse hjemmemarkedserhverv.

Her må man dog kunne anføre, at denne hovedregel jo kan fraviges i de tilfælde, hvor en hjemmemarkedsvirksomhed bliver risikobetonet på samme måde som en eksportvirksomhed. Jeg er ganske enig med ministeren i, at den støtte, der ifølge for-

slaget kan gives på favorable vilkår, må koncentrereres om den mere risikobetonede kreditgivning til erhvervsformål, der kræver særlig støtte, altså navnlig eksport-erhvervene.

Jeg skal ikke her fortabe mig i de enkelte vilkår, som lånene kan være betingede af. Det mest iøjnefaldende er vel, at et af de interessanteste vilkår, nemlig rentesatsen, ikke nævnes i selve loven, men at bestemmelsen heraf overlades til ministeren for Grønland. Ifølge § 3 i den gamle erhvervsstøttebekendtgørelse fra 1953 er renten fastsat til 4 pct. p. a. Imidlertid fremgår det af bemærkningerne til lovforslagets § 20, at der på nuværende tidspunkt ikke ses at være holdepunkter for en ændring af den hidtidige lånerente for lån til eksporterhvervene, hvorfor det foreslås, at rentefoden fastsættes til 4 pct. p. a. Der er næppe nogen tvivl om, at det ud fra låntagerens synspunkt ville have været bedst, om rentefoden på forhånd var fastsat i selve loven, men på den anden side må man give ministeren ret i, at det synes rimeligt, at rentesatsen fastsættes efter forhandling med finansministeren på grundlag af indhøstede erfaringer og stedfundne rentabilitetsundersøgelser. Jeg ønsker blot at udtrykke et håb om, at man ikke kommer til at operere med forskellige rentesatser inden for selve eksporterhvervene.

Det er med den største glæde, jeg har set ministerens forslag om ydelse af tilskud til fiskeri- og fangerorganisationer til konsultatoriske, uddannelsesmæssige og lignende formål og til aflønning af konsulenter. Netop dette spørgsmål om erhvervskonsulenter har optaget og optager fortsat sindene stærkt blandt erhververne i Grønland.

Endnu en nyskabelse, nemlig indførelsen af lånemulighed for overtagelse og udvidelse af erhvervsbygninger inden for landbrugs-erhvervet, må hilses velkommen. Når man ved, hvor store vanskeligheder det grønlandske landbrug i forvejen har at kæmpe med, må en sådan forbedring virke overordentlig opmuntrende for erhvervet.

Også indførelsen i lovforslagets § 1, stk. 2, af en bestemmelse, der er identisk med egnsudviklingslovens § 1, stk. 2, kan jeg give min principielle tilslutning. Vel kan denne bestemmelse om en formuleret erhvervspolitik